RABBI SHELOMOH YITZCHAKI—RASHI רבי שלמה יצחקי—רש"י

born: Troyes, France, 1040 died: Troyes, France, 1105 Known as Rashi, the acronym formed of the first letters of his name. Greatest of all the commentators.

Rashi's greatness as a commentator is unparalleled; his words are studied daily by students and scholars, in the yeshivah and in the Jewish home.

He traced his ancestry through the *Tanna'im* (teachers of Mishnah) Rabbi Yochanan HaSandler and Hillel the Elder back to King David. He received his early talmudic training from his father, Rabbi Yitzchak. At a young age he went to Worms, Germany, to broaden his knowledge under Rabbi Yaakov ben Yakar. At age 25 he returned to his native Troyes, as a highly respected and prominent talmudist. Out of great humility he refused to accept a rabbinic post. He wrote his commentaries and was a teacher, earning his livelihood as a wine merchant.

Rashi's commentary on the Torah is included in virtually all editions of the Chumash (Pentateuch). In a clear and concise style he gave both the simple meaning of the text and its homiletic interpretation, based on Talmud and Midrash. He explained the text phrase by phrase, often commenting on grammatical anomalies and translating difficult words into Old French. Besides his Torah commentary, he also wrote a commentary on the Prophets and Writings. ¹

Rashi's work has become a part of Jewish life, the favorite commentary of the common man and scholar alike. A measure of Rashi's greatness is the fact that about 200 books have been written, probing his words.

His commentary to the Talmud (see pages 61-65) is a masterpiece of clarity and brevity. Without it, the Talmud would be a closed book. Rashi gently takes the student by the hand, guiding him through the maze of complex forms of reasoning, obscure concepts, and knotty legal arguments. In clear and simple Hebrew, he clarifies the talmudic text, almost line by line, antici-

Rabbi Shelomoh Yitzchaki, Rashi.

pating the difficulties the student will encounter. It can be said without exaggeration that Rashi is the master commentator and foremost teacher of the Jewish people. שט כתוכם מכחישון זה אתוה יכא השלשי והכריננ יוצצא משה ש אהל מועד וישמע את הקול מדכר אלנו מעל קבשרת משה היה נבנת למשכן וכיון שבו ביעך העינת קול יורד מן השמים לבין הכרוכים ומשם יוצה ונשמע למשה בלהל מועד יחב כל חשר חבוד חותך ש בני ישרש ש ביעם בלח וו קומתו יצבה רעו עם שבי הטולחן יזר זהט פימן לכתר מלכות שהטולחן שם ששר וגדולה הוא כמו שאומרים שולחן מלכים ימערת נלעים כידרעמו נחלקו חכמי ישרם בדכר יש חומר למעיה היתה מכיב לשולחן כמין לשביין שבשענשולחן של מלכים זיה למעיו היתה תקועה מרגל לרגל בהרבערוחות הטולחן ודף הטולחן טוכבעל הותה מסערת ועשיונ זר דוב למעורתו מביב היה זר האמור למעלה ופרט לך כאן שעל המעורת היה לעמונ המעורת תהיין העפעת ברגלים תקושת כנוד ראשי המסגרת לבינים לבדים אותן העפעת יהיו בונים להכנס פום הכלים לבנים לצורך בנים לבדים יונסה בם לפון נפשל ייהי נשה בם הנלה פולקן יועשית קערותיו בשיניו קערועו זה לשם שהיה עשוי בלשם הלחס והלים היה עשוי כמין תיכה פרונה מטתי רוחותה שולם אם מלמעד וכושל מכאן ומכאן כלש מעלה במין כותלים ולכך קרוי לחם השנם שים ל שים רואים לכאן ולכאן לצידי הבית רון דומוח ונותן חדכו לרחם שלשולחן וכותליו זקופין כגנד שפת השולחן והיה עשוי ל דפות זהב ולשת ברול כשל ברול הוח נחפה וכשמוציחו מן התעור מתנו כשל זהב עד למחר בשבת שמסדרין על השולחן ואווע דשם קרוי קערה וכשועו הן ביכין שנותנון בהם לשנה שתים הח לשנ קומצי לשנה שנותנם על שיני המערכות של ונתנה על המערכת לשנה זכה יוקטותיו הן כמין חנתי קנום חלולם הנפדקין לחרכן דונמהן שטה של זהט ומס דר שלטה על רחם כל לחם שישב לחם החחד על גם חותם קנם ומכרעם בין -לחם ללחם כלי שתכנם הרוח שטחם ולף ידעובשו וכלשון ערש כל דבר חלל קרני קמבה יומנקיותיו תרעמו ומכילניה הן מניטן כמין יינמת זהכשמדין צחרץ וגמהין עד ליעלה מן הפולין הרצ כנגד עבה מערם הלחם ומשצלון שטה עצולון זה למעלה מזה ורחשי הקנם שבון לחם לוחם עמוכין על חותן שצולין כדי שלח יכבל משח הלחם העלווני על התחתוני וישבה ולשון מכילתיה פובליתיו כמו נלחיתי הכיל יחבל לשון מנקחות איני יודע איך מעל על פניטן יוים מחכמי ישרש אומרין קטותיו אל פניטן טמקטין אותוומחוקין אות שלא ישבר יומיקייונני אל הקעם שמנקין אותו שלא יתנפש אבל אנקלעם שתרו ומכילתיה היה שונה כדברי האומ מנקיות הן שנישן אשר יוסך צהן יאשר יכושה בהן ועל קשותיו הוא אומר אשר יוסך בהן ישהיועלו כמין מכך וכן במקום אחר הוא אומר ואוכקשווב הנסך וזה וזה יוסך והנסך לטון מכך וכפוי הם ילחם הפנים שיהו ל פנים כמו ששרשיני ומטן הלחם וסדר מערכותי משרשים צאמור ש הכהנים ימקשה תרגמו של מקשם נבד לשון המסכה שממשיך החיברים מן העשות לכאן ולכאן בחקשת הקורגם ולשון מקשה מכת קורגם תיעשה המארה מלח לפי שהיה מיחה מתקסה בה אמר ל הקפי השלך הככר לחור והיא נעשית. מאילה לכך לו נכתב תעשה מקשה תעשה המארה שלה יעשנה חלוותולה יעשה התקטה ואת נרותיה חיברים איברים ואחר כך ירביקם כלרך הצורעים שא כזלה בחה מחתכה אחובומקיט בקורגם וחוונך בכל האומא ומעריל הקעם חילך וחילך יירכה היח הרגל שלמעה העשוי כמר תיכה ושלשה הרגלים יוצחים ממנה ולמען וקנה יהקל החמצש שלם השלה כחמצעהירך זקף כלם למעלן ועלונר החמצע עשוי כמין כך לצוק השמן לתכו ולתנה העתולה ינטשה יהן כחי בתווב ששטין מוכוכית ארוכים וקצרים יואל עטויין של זהבושלעין ומצאין מכל קסה וקנה כמני טנתן כהם הכתב ולא המ כא שא לנמי בפתריה יכמי תשהי היו עונים פשב שלעו מטעות הקנה החמצע כמרך שעשין למורות. שלפנו הערים וחם כתוב תפרעה כתח כעינורים ב שלעי ממנה וכמה חלק ב כעיער לכפיער וערחה צוורי עשוי בה כמי ערחים ממנה יהיו הכל מקשה מצא מתוך חתכה העוזהולא שיעום לבצויהביקם ימצאים מציח לכאן ולכאן באלכמו נמשכי ושל" עד בנגד עניקה של מארה שהוא קנה האמצע מצאי מתוך קנה האמצע זה למעלה מזה התחים. ארוך ושל

רש"י. עמוד מתוך דפוס ראשון, רג'יו די קלבריאה, רל"ה